

жетишерлик кеңири колдонулбаганын төмөнкүдөй түшүндүрүшөт: изилдөөчүлүк методдун колдонуп окутууну уюуштуруу, илимдин методдору, тарыхы жана азыркы абалы боюнча жана окуучунун курактык жеке өзгөчөлүктөрү жеке алынган конкреттүү окуу материалына дидактикалык интерпретациялоону билүү боюнча кеңири кошумча билимди талап кылат. Бирок көпчүлүк учурда «ката менен текшерүүнүн» методдун колдонууга туура келгендиктен, пособие менен рекомендациянын жетишсиздиги бул жумушту кыйындатат.

Бул группанын мугалимдери эгерде тема менен дидактикалык максатка ылайык келсе, конкреттүү сабактын же сабак системасынын окуу материалынын мазмунунда, негизинде окутуунун изилдөөчүлүк мамилесин колдонуу керек деп адилеттүү түрдө белгилешет.

Изилдөөчүлүк методдун колдобогон (320дан 280) 280 мугалим өздөрүнүн жообунда кандайдыр бир аныктама бере алышкан жок, өздөрүнүн аны колдонууга даяр эместиги деп эсептешет. Белгилеп кетүү керек, бул мугалимдер окутуудагы изилдөөчүлүк мамилени чектелүү колдонгонуна карабастан, өздөрүнүн жообунда окутуудагы изилдөөчүлүк мамилени окуучунун таанып билүүчүлүк өз алдынчалыгын социалдык активдүү инсандын керектүү сапаты катары өстүрүүгө, окуучунун инсан катары калыптанышына тийгизген таасирин көрсөтүшөт. Көпчүлүк айтылыштардын мааниси төмөнкүгө алып келет: албетте окутуудагы изилдөөчүлүк мамилени кеңирээк колдонуу зарыл, себеби бул жеке гана таанып-билүүчүлүк жөндөмдү өнүктүрбөстөн, окуучулардын нравалык сапаттарынын биргелешип изденүү, илимдин тарыхы жана анын методдору менен алака алуу атмосферасы аркылуу, өзүнүн ачылыштарына кубануу аркылуу калып-танышын жөнгө салат. Ошондуктан мугалимдерди окутуунун изилдөөчүлүк мамилесин колдонуу үчүн даярдоо, мугалимдер жана окуучулар көбүрөөк адабияттарды чыгаруу зарыл. Гуманитардык жана табигый илимдер цикли боюнча окуу китептериндеги суроолор жана тапшырмалардан көпчүлүк бөлүгү активдүү таанып-билүүчүлүк ишмердүүлүктү эмес, репродукцияны гана талап кылат.

Практикада мындай абалга окуучу кандай карайт?

Окуучуларга ар бир окуу предмети боюнча мугалимдин тапшыруусу менен аткарууга тийиш болгон тапшырманын түрүн жана өзүлөрүнүн аткарууну каалаган тапшырманын түрүн талдоо сунуш кылынды. Окуучулардын жоо-бунда каалосу менен милдетинин ортосундагы карама-каршылык били-нет, себеби көпчүлүк окуучулар чыгармачылык мүнөздөгү тапшырма-ларды аткарууну каалашат, бирок окуу кайсы жана мугалим репродукцияны талап кылуучу тапшырмаларды сунуш-ташат.

Мезгили менен чыгып туруучу педагогикалык басма көп учурда мугалимдер окуу китептеринин авторун кайталашат, бир типтүү көнүгүүлөрдү берүү аркылуу окуучулардын билимин өздөштүрүүгө болгон кызыгуусун азайтары бекемделет. «Билимди өздөштүрүү ар дайым окуучунун объективдүү дүйнөнүн фактылары жана законченемдүүлүктөрүн таанып билүү-сүн өзүнчө бир формасы болуп саналат, окуучулардын үйрүнүлүп жаткан предметин жана кубулушту кабыл алуусун, алардын белгилерин ортосундагы байланышты аңдап билүү, жалпылоону билимди практикалык жана теоретикалык максатта эске тутуу жана операциялоону ичине камтыйт

Мугалимдин милдети окуу китебиндеги материалды окуучунун формалдуу эмес өздөштүрүүсүнүн предмети катары кайра түзүү болуп эсептелет. Окутуунун изилдөөчүлүк мамилеси боюнча мугалимдер үчүн дидактикалык жана методикалык адабияттарда дээрлик чагылдырылбайт деген көпчүлүк мугалимдердин ой-пикирин эске алып, гуманитардык жана табигый илимдер боюнча адабияттарды анализдеп ошол адабияттардын авторлорунун мугалимге кылган реком-мэндациясына өзгөчө көңүл бурулду. Программа түзүүчүлөр мугалимге сунуштаган көпчүлүк адабияттарды анализдеп көрүп өзгөчө көңүлдү массалык практикага сунушталган сабактын методикалык аппаратына (метод, каражат, ыкмага) бурулду.

Методикалык адабияттар мугалимге окутуунун методдорун, формаларын каражаттарын билүүгө, класс коллек-

тивинин индивидуалдык жана курактык өзгөчөлүктөрүн эске алып конкреттүү материалды үйрөтүүдө оптималдуу талдоого жардам бериши керек. Практикада иш кандай абалда турат? Дидактикалык жана психологиялык-педагогикалык адабияттарды анализдөө, реалдуу окуу процесине байкоо жүргүзүү акыркы убакта орун алган система жана сабактын методикасы бир түрдүү болгондуктан, окуучунун таанып-билүүчүлүк ишмердүүлүгүн активдештирүүнүн ар түрдүү форма-ларын жана методдорун колдонууну көрсөтүү көрүнүп тургандай, таанып-билүүчүлүк өз алдынчалыкта процес-синин эффективдүүлүгүн жогорулатуу сабакты уюштуруу жана методикасын олуттуу өзгөртүүсүз ишке ашпайт. Тилекке каршы, жаңы дидактиканын идеяларынын духунда предметтик методикасын кайра куруу өтө жай өтүүдө, ал эми окутуу, айрым энтузиаст мугалимдерин изилденүүсүн эсеке албаганда, практика жүзүндө азыркы талаптарга жооп бере албастыгын моюнга алуу керек. Адабиятта фактологиялык окутуунун айрым бир себептери тууралуу туура жыйынтык жасалууда.

Мугалимдер үчүн азыркы методи-калык адабияттардын жалпы дидактикалык деңгээли сабактын дидактикалык түзүлүшү жөнүндө азыркы көзкарашка, окутуу методунун система-сына, акыл иш-аракетинин ыкмаларына, окуу китептеринин кызматына толук дал келбейт. Дал ушул маселе боюнча алардын жакшыртылган программа менен айырмасы чоң. Материалдын көпчүлүгүндө тигил же бул теманы үйрөнүүгө бир түрдүү методика сунушталат. Мугалимдер үчүн методи-калык адабияттарды анализдөө олуттуу (критикалоо) сыноого карабастан, көпчүлүк мугалимдердин сабактын салттуу төрт компоненттүү структура-сына берилгендигин түшүндүрөт. Окуудагы изилдөөчүлүк мамиле окуучунун таанып-билүүчүлүк ишмер-дүүлүгүнүн мүнөзүнө жана окуучу мугалимдин карым-катышына гана маанилүү таасир тийгизбестен, сабактын түзүлүшүнө да таасир тийгизет.

Окутууда изилдөөчүлүк методун сабактын этаптарынын ортосунда кескин айырма жок, мында окутуунун методикасы өзгөрөт. Нечкина М.В. «Сабакты кайра куруп, пассивдүү кабыл алууну активдүүгө кабыл алууну өстүрүүдө эки эсе убакытты

утабыз» деп туура байкаган.

Көрүнүп тургандай; көбүнчө мугалимдер изилдөөчүлүк методун мурдагы билимдерин жана иш аракетин актуалдаштырууда жана көндүмдөрү менен билгичтиктерин калыптандырууда колдонууну туура көрүшөт. Теоралык жактан мындай абалды түшүндүрүүгө болот. Окуу материялынын мазмунуна илимдин тарыхынын фактыларды жана анын азыркы абалын киргизүү жаңычылыктын жана илимий изденүүнүн атмосферасын түзүүгө жардам берет, окуу жана окуудан тышкары таанып билүүчүлүк ишмер-дүүлүктүн процессуалдык жагын татаалдаштыруу өз алдынча таанып-билүүчүлүк ишмердүүлүктүн билгичтиктерин жана көндүмдөрүн калыптандырууга оң таасир берет.

Мугалимдер колдонуп жаткан окутуунун методдору боюнча өзгөчө сөз кылабыз. Байкоо жүргүзүүлөр, катыш-кан сабактарды анализдөө, мектеп мугалимдери менен жеке аңгемелешүү, ошондой эле өз ара сабактарга катышуу журналын үйрөнүп чыгуу массалык мектеп практикасында окуучунун репродуктивдүү таанып-билүүчүлүк ишмердүүлүгүн уюштурууга багытталган окутуунун репродуктивдүү методу басымдуулук кыларын көрсөттү. Ал эми изилдөөчүлүк мамиле окутуунун продуктивдүү методдорун көбүрөөк колдонууну шарттайт (окутулган изилдөөчүлүк мамиленин составында окутуунун негизги методдору индуктивдүү, дедуктивдүү, эвристикалык жана изилдөөчүлүк методдор экен-дигин эске түшүрөбүз).

Окутуунун изилдөөчүлүк методу предмет боюнча окуу жана окуудан тышкаркы иштердин сапаттуу өзгөрү-шүнө жардам берери жогоруда көрсөтүлдү. Илимий билим берүүчүлүк чыгармачыл изденүүчүлүк ишмердүүлүктө алардын билимдигинде жети-шүүгө болот. Азырынча, тилекке каршы, окуу жана окуудан тышкаркы иштер бирин-бири толуктап, улантып турбагандыгы белгилүү, ал эми экөөнүн билимдиги жөнүндө сөз кылууга да болбойт.

Изилдөөчүлүк методун реализациялоо боюнча предметтик тажрыйбанын психологиялык, педагогикалык, дидактикалык адабияттарды азыркы жалпы

билим берүүчү мектептердин практикасында анализдөө айрым жыйынтыктарга келүүгө мүмкүндүк берүүдө.

Окутуудагы изилдөөчүлүк метод азыркы жалпы билим берүүчү мектептердин практикасында сейрек колдонулат. Окутуудагы изилдөөчүлүк методун практика жүзүндө реализациялоого кыйынчылык келтирген себептер булар: изилдөөчүлүк мамилени колдонууга мугалимдердин практикалык даярдыксыздыгы болуп эсептелет (500 мугалимден 15% гана окутуудагы изилдөөчүлүк мамилени колдонот, 4% өзүлөрүн системалуу колдонууга даярбыз деп эсептешет).

Предметтик программаларда окутуу-нун изилдөөчүлүк методун колдонуу-нун зарылчылыгы туурасында өтө сейрек белгиленет, программадагы конкреттүү темаларда изилдөөчүлүк мамиленин идеалары чагылдырылбаган.

Окуу китептериндеги материалдардын баяндалыш мүнөзү жана андагы суроолор менен тапшырмаларда изилдөөчүлүк мамилени реализация-лоого жол бербейт, себеби көпчүлүк учурда окуучуларды репродуктивдүү таанып-билүүчүлүк ишмердүүлүккө багыттайт. Бүгүнкү күндө мугалимдер үчүн колдонулуп жаткан гуманитардык жана табигый илимдердин методикалык адабияттарда өнүктүрүүчүлүк багытын идеяларынын ролу бааланбайт, себеби методикалык адабияттардагы баяндалган материалдар мугалимди көпчүлүк учурда окуучунун репродуктивдүү таанып-билүү ишмердүүлүгүн уюштурууга багыттайт.

Методикалык адабияттарды анализ-дөө олуттуу сындоолорго карабастан, көпчүлүк

мугалимдердин сабактын салттуу төрт компоненттүү структура-сын колдонуусун түшүндүрөт.

Массалык тажрыйбада мугалимдер окутуунун репродуктивдүү методдоруна артыкчылык беришет. Бир эле учурда мугалимдер (500дөн 450) изилдөөчүлүк мамиленин окуучулардын Таанып-билүүчүлүгүн өз алдынчалыгын социалдык активдүү инсандын керектүү сапаты катары өнүктүрүү үчүн маанилүү экендигин баса белгилешет.

Изилдөөчүлүк методун колдонуу окуучулардын таанып-билүүчүлүк ишмердүүлүгүн окутуудагы конкреттүү максаттар дал келгидей кылып уюштурууга жол берет бул бир эле учурда окутуунун оптималдашты-руунун шарты болуп эсептелет. Изилдөөчүлүк мамилени кеңири колдонуу үчүн аны колдонуу боюнча дидактикалык өлчөмдүн системасын иштеп чыгуу керек, аны ишке ашыруу окутуунун мазмуну, формасы, методуна изилдөөчүлүк мамилени реализация-лоого жол ачат.

Адабияттар :

1. Рубинштейн С.Л. Вопросы психологии, 1955, № 7, с. 34.
2. Шукина Г.И. Роль деятельности в учебной деятельности в учебном процессе.-М: Просвещение, 1986, -144 с.
3. Александрова Т.К. Активизация учебной деятельности учащихся в процессе выполнения межпредметных комплексных заданий. Сб. ст. -Л., 1981. с.156.
4. Махмутов М.И. Проблемное обучение - М: Педагогика 1975, с.368.